

Jézus nevében kérni az Atyától

Mivel a zsidó gondolkodásban a név egyben magát az illető személyt is jelentette, ezért a Jézus nevében való kérés csak olyan lehet, ami Jézus életével, tanításával, szellemével harmonizál.

Kicsit olyan ez, mintha magunk elé tennénk Őt, hogy képviseljen, vezessen, mutassa az utat. Sőt, elkötelezettnek kell lennünk abban, hogy követjük Őt, hogy amit a kérésünkre kapunk, azt magunkba fogadjuk, átéljük, megéljük.

Ez nagyjából meghatározza azt is, hogy mit is kérhetünk így az Atyától. Nyilván nem illik ebbe a gondolkodásba, hogy evilági sikereket, gazdagságot, minden bajtól való megmenekülést kérünk. Ettől még persze megfogalmazódhatnak bennünk ilyen vágyak, sóvárgások, de ne csodálkozzunk, ha ezek nem teljesülnek.

Ami viszont Jézushoz kapcsolódó, az Ő útján járásban minket segítő, abban megkaphatjuk az erőt, a válaszokat. Ha kérünk, kapunk, sőt örömünk teljesebbé válik, mert rádöbbenünk arra, hogy csak a szeretet az, ami az embert igazán emberré, igazán „istenivé” teheti.

Persze kéréseink megfogalmazásának is vannak feltételei:

- „mindenhatóságunk” gondolatának elengedése, kicsiségünk felismerése, elfogadása, miközben önértékelésünket sem kell feladnunk, és ezzel együtt törekedhetünk a teljesség felé,
- bizalom abban, hogy van, aki meghallgat, aki figyel ránk, aki segíteni akar, és tud,
- bizalom abban, hogy kéréseinkre azt kapjuk, amire igazán szükségünk van, ami tovább segít bennünket.

Próbáljuk ezek alapján megfogalmazni kéréseinket!

Magyar László, Székesfehérvár